

Loca Sacrae Scripturae.

Maria Magdalena, & altera Maria veniunt.
Nemine impetrante, vel adhortante, sed ipsae ex suamet voluntate, ac amoris affectu, A. 1. q. 4. n. 26. 27. 28. p. 282

Veniunt ut ungerent Jesum. Quem sciebant mortuum & de resurrectione sequenti erant haeritantes, ac proinde nihil ab eo sperabant, sed gratis obsequia praestant, L. 15. q. 7. n. 42 cum frequenter apud homines, magna oblivio sit de mortuis, M. 22. q. 5. n. 36. p. 201

Veniunt ut ungerent Jesum. Virtuofus amor, qui erat in mulierum corde relucet exterius in opere, M. 23. q. 1. n. 13. p. 204. L. 11. q. 22. n. 117. p. 435

Quis revolvat nobis lapidem? Amor eis vires dabat, & animum ministrabat, M. 7. q. 1. n. 6. 7. p. 65. L. 1. q. 13. n. 67. p. 348

Quis revolvat nobis lapidem? De his generosis feminis nulla scribitur laus, quia illarum opus ipsas laudabat, earumque famam praedicabat, L. 7. q. 1. n. 2. p. 384

Viderunt Angelum. Qui magno affectu feruntur ad hominis bonum, & salutem, M. 18. q. 2. n. 7. 8. p. 147

Surrexit. Christus suscitatus, Eucharistiam recipientes maxime ad se adducit, I. 6. q. 11. n. 48. p. 581

Jesum quaeritis Nazarenum. Nazarenus, id est floridus: magna Christi majestas post resur-

rectionem denuntiatur ab Angelo, ut auctor est Rupertus lib. 2. in Mattha. & ait. *Angeli gratulantes resurrectionem ejus, nomen istud solemnius praedicarunt.* In Christo suscitato Paulus quandam eximiam majestatem agnoscit, Gal. 1. n. 1. *Paulus Apostolus, non per hominem, sed per Jesum Christum: quomodo dicitur non per hominem, cum Jesus Christus verus sit homo? subdit Apostolus. Per Jesum Christum, & Deum Patrem, qui eum suscitavit a mortuis.* Cum in tanta resurrectionis gloria eum considerat, plusquam hominem agnoscit, Theophilact. *Quem Deum suscitavit, ait: Ut hinc apparetur cur dixerit neque per hominem, nam propter immortalitatem, jam nunc Christus non homo est.*

In die Ascensionis.

Vide Marc. 16

In festo Pentecostes.

Vide in Syllabar. Verb. Spiritus sanctus.

In festo Corporis Christi.

Vide Verbum, Eucharistia.

R. P.

R. P. D. F. IOANNIS DA SYLVEIRA TOMUS SEXTUS, ADDITAMENTA IN EVANGELIA.

P R E F A T I O N C U L A.

EAM in nostro primo Tomo explicavi quid sit Evangelium? quid significet? quod in se unum consistit, cum scriptores sint quatuor, Matthaeus, Marcus, Lucas, Joannes, & ex tot Scriptoribus maximè dignitas Evangelii conjecturari licet, ut docet D. August. lib. 10. de Civitate: D. August. maximè verò ejus dignitas cognoscitur ex ipsius materia, ac subjecto, quae sunt vera opera, & facta JESU-CHRISTI unigeniti Filii Dei? ex quo ait ipse D. August. lib. de Consens. Evangel. cap. 1. *Inter omnes divinas auctoritates, quae sacris litteris continentur, Evangelium merito excellit: quod enim lex, & propheta futurum praenunciarunt, hoc redditum, & completum in Evangelio demonstratur.* Prophetia ergo est Evangelium revelatum; Evangelium verò est Prophetia revelata in Christo Jesu, & D. Bernardus Homil. 16. ait: *Omnis Evangeliorum vox, reliquis omnibus Sancti Spiritus praeceptis eminentior esse dignoscitur.* Unde Origenes Praefatione in Joannem ait: *Totius Scripturae primitia est Evangelium.* Et Gelasius lib. 1. Epistol. 31. *Evangelium dicit Totius Scripturae epilogum, omniumque mysteriorum pelagum.*

Suprema Evangelii dignitas bene deprehenditur ex nominibus, quibus dicitur, & nominatur: appellatur *Evangelium Dei* Rom. 1. n. 1. Solus enim Deus potuit tantum bonum mundo dare, ac manifestare. Diciturque *Evangelium Jesu-CHRISTI Filii Dei*, à D. Marco cap. 1. n. 1. Diciturque *Evangelium gratiae Dei*, Act. 2. n. 14. per ipsum gratia Dei nobis communicatur: appellaturque *Evangelium salutis*, Ephes. 1. n. 13. per ipsum habemus salutem à Christo. Diciturque *Evangelium pacis*: Ephes. 6. n. 26. per ipsum facta est pax inter homines & Deum. Appellaturque etiam Apocalyp. 14. n. 6. *Evangelium aeternum.* Hoc est regni aeterni, quod à Deo nobis datur per Evangelium.

Cum ergo Evangelium sit Evangelium Dei, ac JESU-CHRISTI Filii ejus, & quae sunt Dei, nemo novit, nisi Spiritus Dei: 1. Corinth. 2. n. 11. 12. & cui ipse Spiritus Dei per gratiam suam voluerit revelare, auxiliante Sacratissima Virgine MARIA illuminatrice Evangelii ac omnium scientiarum, cujus opem ex toto corde, ac affectu invoco, & exoro, quae sem-

Sylveira in Evang. Tom. VI.

A per

2 Additamentum in D. Matthæum.

per mihi in omnibus maximè necessaria est, & præcipuè in explanatione Evangelii, quod totum suum est.

Quanta est altitudo, & sublimitas Evangelii. D. Paschal.

Iplum namque Evangelium est Epilogus totius Scripturæ, pelagus omnium mysteriorum, ut supra ex Gelasio dixi. Cujus tanta est altitudo, & profunditas, ut ait D. Paschasius lib. 1. in Matth. quod ad illum nullus valeat ascendere, nec ad eam penetrare; & ideo sancti Patres variis Commentariis explanarunt, D. August. duobus lib. Quæstionum Evangel. lib. uno Quæstionum in Matth. lib. 3. de consensu Evangel. serm. 13. de Verbis Domini, & peculiari tract. & Com. in Joan. D. Chrysof. homil. 91. in Matth. & in alio opere, quod dicitur Imperfectum, homil. 54. in Matth. Et iterum homil. 27. ex variis locis Matth. Explanat etiam totum Joan. Evangelium, per varias homilias, sicque habet alias varias homilias in Marcum, ac Lucam. D. Thomas enucleat Evangelium in sua Catena Aurea, & proprio Commentario in Matth. ac Joannem: sic & multi alii Patres, imò & quod magis est Spiritu sancto dictante scriptum est Paralipomenon, quod est nomen Græcum, & idem valet ac narratio eorum, quæ omissa sunt in libro Regum, ut observat D. Hieronym. epistola ad Paulin. & epistol. ad Domnionem, & omnes Expositores in illius exordiis.

D. August.

D. Chryf.

D. Thom.

Paralipom.

D. Hieron.

Ad quorum exemplum, ac imitationem, quamvis nos jam explicavimus Text. Evangelior. per quinque volumina, quia tamen brevitas causa aliqua loca fuerunt prætermissa, & alia compressè explicata, maximè in 4. tomo, quia multum volumen excreverat, ideo Deo dante intendimus per ordinem Evangelistarum aliqua explanare, vel latius expandere, ac declarare.

ADDITAMENTUM

In D. Matthæum.

CAPUT PRIMUM.

IBER Generationis JESU-CHRISTI, filii David, filii Abraham. 2. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam, & fratres ejus. 3. Judas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar. Phares autem genuit Efron. Efron autem genuit Aram. 4. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naasson. Naasson autem genuit Salmon. 5. Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jesse. 6. Jesse autem genuit David Regem, David autem Rex, genuit Salomonem ex ea quæ fuit Uriæ. 7. Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abias autem genuit Asa. 8. Asa autem genuit Josaphat. Josaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Oziam. 9. Ozias autem genuit Johatan. Johatan autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Ezechiam. 10. Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. 11. Josias autem genuit Jechoniam, & fratres ejus in transmigracione Babylonis. 12. Et post transmigracionem Babylonis Jechonias genuit Salathiel, Salathiel autem genuit Zorobabel. 13. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor.

Cap. I. Christi generatio temporalis. 3

Azor. 14. Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. 15. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Machan. Machan autem genuit Jacob. 16. Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ: de qua natus est JESUS, qui vocatur CHRISTUS. 17. Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David generationes quatuordecim, & à David usque ad transmigracionem Babylonis, generationes quatuordecim, & à transmigracione Babylonis usque ad Christum generationes quatuordecim. 18. Christi autem generatio sic erat. Cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. 19. Joseph autem vir ejus, cum esset Justus, & nollet eam traducere: voluit occultè dimittere eam. 20. Hæc autem eo cogitante: Ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei dicens: Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. 21. Pariet autem filium: & vocabis nomen ejus JESUM, ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. 22. (Hoc autem totum factum est ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Prophetam, dicentem: 23. Ecce Virgo in utero habebit, & pariet filium: & vocabunt nomen ejus Emanuel, quod est interpretatum, Nobiscum Deus.) 24. Exurgens autem Joseph à somno, fecit sicut præcepit ei Angelus Domini: & accepit conjugem suam. 25. Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum: & vocavit nomen ejus JESUM.

ARGUMENTUM CUM remissionibus.

Primò, vers. 1. Describit Evangelista Christi genealogiam ab Abraham usque ad ipsum. De qua egi tom. 1. lib. 1. cap. 2. & hic etiam dicam.

Secundò, v. 18. Describitur Christi conceptio ex Spiritu sancto, ac ejus Nativitas ex Virgine Deipara, revelata in somnis Joseph. De quo dixi tom. 1. libro 1. capite 10. & hîc infra.

Tertio, v. 22. Proponitur Vaticinium Isaïæ de partu Virgineo; quod explicabo.

aliam ad præsentem difficultatem invenit rationem, Orat. de Annunciatione, & ait: Consentaneum est eam (scilicet Deiparam) utpote nobilem Davidis filiam, divinarum Scripturarum non fuisse ignaram: Suprema nobilitas describitur per tot Patriarchas, Reges, Principes, Duces, ac si tanta sanguinis claritudo, non sufficiat ad nobilitatem, nisi inde claritas sapientiæ adjungatur, & ideo genealogia Mariæ per tot viros illustres trahitur non solum ob eorum nobilitatem, sed quia in ipsis præcipua pars veteris testamenti continetur; ac si ipsa tota Scriptura in Maria tanquam in Virgo gloriofissimam nobilitatem cum sapientia conjungit. thesauro reponatur, contineatur, ac terminetur, omnesque ejus parentes ipsam respiciant, ad eamque referantur, ut undique appareat Mariæ celsitudo, quæ cum tam præclara parentum nobilitate habebat conjunctam Biblicam sapientiam. Consentaneum est eam, utpote nobilem Davidis filiam, Divinarum Scripturarum non fuisse ignaram. Maximè conveniens erat, ut quæ tam nobilis erat, utpote regis filia Virgo Maria, totius scripturæ plena scientiâ esset.

Divinæ Sponsæ verba sunt Cant. 1. num. 4. 2. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus, & letabimur in te: maximè dubitant interpretes, quid hîc per cellaria intelligatur, bona pars eorum per cellaria, sacrarium Divinitatis exponit cum Chaldæo. Divinus Sponsus Chaldæus, suam dilectissimam Sponsam Mariam in sacrarium suæ Divinitatis, ac sapientiæ introduxit, ut ei omnia arcana, ac secreta aperiret, ac manifestaret: prædicta Canticozum verba ex persona Virginis loquens, ejusque sapientiam commendans, sic elucidat Rupertus, Rupertus. inquit: Et quæ sunt illa cellaria Regis Dei? Nimirum sacra mysteria, quæcumque continentur in Scripturis Sanctis. Nihil enim à me abscondit, sed omni dulcedine sua me inebriavit. Qui enim verbum suum, quod erat, & est in corde suo, mihi totum infudit, quomodo non etiam cum illo omnia donavit. Virgo Sanctissima in cellaria Regis Dei, hoc est in sacrarium Divinitatis, Divinæque sapientiæ intro-

QUÆSTIO. I.

Quare per tot, ac tantos Patriarchas describitur Genealogia Christi usque ad Beatissimam Virginem MARIAM.

1.

E hac Sacra Genealogia latè tractavi Tom. 1. in Evangelia, l. 1. c. 2. per Quæst. 44. Adde nunc ad majorem doctrinam. Communis Expositorum vox est, per tot illustrissimos viros, præclaram nobilitatem prospiciæ Virg. Mariæ, ac Christi Gloriosius literis commendari. Andreas Cretensis Sylvera in Evang. Tom. VI.

Andr. Cretens.